

Tennisikon hyllades på LTK:s 100-årsjubileum

Av Rickard Gustafsson

När Laholms Tennisklubb nyligen firade 100-årsjubileum fanns klubbens bästa spelare genom tiderna på plats. 85-årige Ingemar Ingvarsson, Davis Cup-spelare 1963, var naturligtvis placerad vid honnörbordet. – När man ser Laholms TK idag så blir man jätteglad. Det är en välskött förening och det är bara att gratulera dem.

Ingemar Ingvarsson berättade om delar av sin tenniskarriär inför gästerna på Laholms TK:s 100-årsjubileum. Han beskrivs av tennisoraket Björn Hellberg som klubbens bästa genom tiderna. Foto: Rickard Gustafsson

DELA

Under festligheterna passade LT på att ta ett snack med klubbens mest meriterade spelare någonsin. Den i dag 85-årige Ingemar Ingvarsson föddes i Lilla Tjärby i en lantbrukarfamilj, men bodde även på Trädgårdsgatan i Laholm.

Tennisen blev tidigt en central punkt för den unge grabben och det har han sin pappa att tacka för.

– Min far tog med mig på all idrott och väldigt tidigt tog han med mig ner till tennisen i Båstad, säger Ingemar och flikar in att han spelade i Båstad 25 år i rad i olika klasser.

Utöver tennisen spelade han även fotboll i Laholm.

– Vi hade ett jätteduktigt lag och Bertil Persson, som senare blev bankdirektör, var duktig i både tennis och fotboll och han har bland annat gjort två mål på Rio-Kalle Svensson. Sen hade vi även "Skräddaren", Jan-Erik Persson, som spelade i Halmia.

Han minns när han i unga år började hänga vid tennisbanorna i Stadsparken.

– Vi sprang ner dit och spelade så mycket vi kunde, men problemet var att det kostade 50 öre eller 1 krona i timmen och vi pågar hade inte så mycket pengar.

Jaha, tjuvspelade ni då eller?

– Haha, om vi gjorde!! På senare år har jag varit ordförande i många tennisklubbar och jag minns i Kalmar att det kom fram medlemmar och gnällde; "Ingemar, de där pojkarna spelar gratis. De har inte betalat!". Då svarade jag "Än sen då, det har jag också gjort!", skrattar Ingemar.

Han poängterar att man ibland måste se mellan fingrarna.

– Det viktigaste är att ungdomarna rör på sig och får spela och några av dem blev också väldigt bra tennisspelare, säger Ingemar och nämner bland annat Johan Settergren som var uppe och nosade på topp-100 i världen.

Lilla Tjärby-sonen visade tidigt talang för tennis. Den mångårige klubbkamraten Björn Hellberg beskriver hans styrkor som spelare.

– Serven och bollkänslan samt räckvidden. Jag var en kämpe som nötte ut mina motståndare. Ingemar dödade bollen betydligt snabbare än jag.

Ingemar skrattar åt beskrivningen men framhäver snarare tävlingsinstinkten och spelintelligensen.

– Jag hade nog lite vinnarskalle. När jag var 13 år förlorade jag i JDM mot en 18-åring, men sen vann jag sex år i följd. Många tyckte att jag var fruktansvärt snabb, men det var jag inte. Däremot var jag snabb i tanken och visste ofta vad motståndaren skulle göra innan han själv visste det.

Ingemar Ingvarsson tillsammans med hustrun Birgitta på Laholms TK:s hundraårsjubileum. Foto: Rickard Gustafsson

I junior-SM nådde han som bäst semifinal och vid båda tillfällena blev han utslagen av jämnåriga Jan-Erik Lundqvist. Tillsammans har de bland annat SM-guld i dubbel efter att ha slagit Ulf Schmidt och Lennart Bergelin i finalen.

Tillsammans med Lundqvist och Schmidt bildade han också Sveriges Davis Cup-lag 1963. På bortaplan i Wimbledon mötte de England i Europa-finalen.

– Det stod 2-2 i matcher och 2-2 i set och Uffe Schmidt hade chansen att avgöra, det var väldigt nära men han föll till slut. När vi åkte ifrån Wimbledon stod det hur mycket folk som helst och applåderade oss. Det var en rolig tid och det var stort att få representera Sverige, berättar Ingemar.

Den enskilt största individuella meriten tycker han själv är när han kvalade in till Wimbledon, 1963. Där blev det dock respass i tre raka set mot den talangfulle Ingo Buding som vunnit Wimbledon's juniorturnering 1959, 1960 och var regerande västtysk mästare.

– Det var härligt att vara där och spela och jag gillade verkligen att spela på gräs.

I dag är de bästa tennisspelarna mångdubbla dollarmiljonärer, men på 1960-talet

var det mer ära än pengar.

– Det klart att de bästa tjänade lite pengar men vi var glada amatörer och i bästa fall fick man lite kuponger så man kunde få lite mat i magen, eller resan betald, säger Ingemar.

Det gick alltså inte att slå sig till ro efter karriären och leva på prispengar.

– Nej, man måste ju få mat på bordet och jag började jobba som sprutmålare och jag tror att jag målat de flesta ladugårdar i södra Halland och i nordvästra Skåne, säger Ingvar och berättar att han sedermera studerade till jurist och jobbade i många år på bank i Kalmar.

Numera bor han med sin fru Birgitta i skånska Vellinge och tennisracketen är lagd på hyllan.

– Gubben är gammal men enveten och nu kan jag knappt gå längre. Men jag tittar mycket på tennis.

Fakta: Ingemar Ingvarsson

Född: 1937 i Lilla Tjärby

Bor: I Vellinge

Familj: Hustrun Birgitta, 4 barn, 11 barnbarn samt 1 barnbarnsbarn.

Meriter: Sex SM-guld, Davis Cup-spelare 1963 och kvalade in till Wimbledon samma år, rankad topp-10 i Sverige i flera år.

Aktuell: Hedersgäst på Laholms TK:s 100-årsjubileum och anses som klubbens främste spelare någonsin.